

Gombhoz készült a vállalkozás

A felvidéki fiatalember, Massányi József 1932-ben indította el vállalkozását. Ma már a harmadik generáció megélhetését biztosítja az egykori esztergályos fiú ötlete, a behúzott gomb, amely a mai napig nem ment a divatból. A Massányi-gomb ma már fogalom a szakmában.

Gombra mindig szükség lesz, szerencsére nem megy ki a divatból. Hiába elent meg a tépőzár, a patent, az elegáns ruhákon és a bútorokon ma is használnak behúzott gombot – állítja optimistán Massányi Tamás, a gombgeneráció” ifjabb tagja. És meséli a családi történetet, hogyan kezdett édesapja a gombszakmába. – Apám egy Garam-völgyi faluban, Csitvakenézen gyerekeskedett, ám a szegénység elől Budapestre jöttek szerencsét próbálni. Letelepédtek. Apám kitanulta az esztergályos szakmát. Pár évig gyárban dolgozott, majd az akkoriban divatos behúzott gombot kezdte gyártani. Saját ötlete alapján építette meg a gépparkját, a tűző, gombfűlkészítő gépet, a részszerzőket tervezett és kivitelezett saját kezűleg. Felsőfokú iskolát nem végzett, azt mondják, ösztetesség volt.

A háború alatt kiegészítették a már meglevő palettát katonai gombok gyártásával. A Vas utcai lakásból Zuglora költöztek, ahol akkor már az üzlet is működött. Ám csak néhány évig pihentek a gombbirodalomban, a politikai erők akkortájt nem nézték jó szemmel a maszekokat. Massányi Józsefnél is megjelentek a végrehajtók, azonban ő a kasszában csak néhány órát hagyott. Gyárban kezdett dolgozni, majd hamarosan használt esztergálygépet vásárolt, összerakta és déltőlként újra gyártotta – fejből, emlékezetből – az egykor kitalált gépet. Az „enyhülés” időszakában „meggyelmeztek” a cégnek. Maszekoltattak. Még a pártba sem kellett beépniük.

A zipzár, a tépőzár, a patent sem tudta kiszorítani teljesen a behúzott gomb iránti keresletet

Fotó: ISZA FERRER

Massányi Tamás a nyolcvanas évek elején vette át az üzemet édesapjától. – Tudatosan készültem a pályára. Először szerszámkészítőnek, majd a műgyemem gépészmérnöki karán tanultam. Gyakorlati és elméleti tudásának a napi munkában is hasznát vettem. Mielőtt apám cégéhez kerültem volna, gyárban is dolgoztam néhány évet.

A már családos férfi az apjával együtt vezette a Massányi Gomb és Csát Üzemet. Jól ment az üzlet. Ruhagyárak, kárpitosüzemek, szabászatok, varrónők és gombbehúzó is voltak a vásárlók között. Volt megrendelés bőven. Massányi József konzervatív üzletember volt, fia is ezt a szemléletet örökölte. Keleti autóval jártak, pedig

megengedhették volna a nyugati márkát. Vitorlás és sítúrára nem mentek, hiába volt divat. Kölcsönt nem vettek fel, úgy vélték, a meglevőből kell gazdálkodni. Mindig csak annyit fejlesztettek, amennyire a haszonból tellett. Sokat dolgoztak, a hajnali hat óra már a műhelyben érte apát és fiát.

A rendszerváltás után a nagy ruhaipari cégek átalakultak, sok kis cég jelent meg, de az utóbbi években a ruhaipar válsága miatt kisebb lett a forgalom, hiszen a ruhaipari cégek kivonultak a piacról. Romániában és még keletebbre készül ma a konfekciórúha és a butikholmi. Ezért a gombból is kevesebb fogy a hazai piacon. Megemelkedett a minimálbér, és ennek közterhei, ezt a magyar cé-

gek megérik. Massányi szerint a háború lott a hazai ruhaipar. Bezárniuk szerencsére nem kellett, a vállalkozás ma is megáll saját lábán. Nem csak magyar vevők vannak, a környező országokból is jönnek a partnerek, mert megbíznak a minőségben. Pár éve az egyéni vállalkozás kft.-vé alakult. Massányi Tamás veje lett a ügyvezető. Bár Massányi konzervatív üzletember (még napjainkban is az édesapja által gyártott gépsorok készül a gomb) nemrég elkészült vállalkozás honlapja.

Három unokája van, szabadidejében olvasni és kirándulni szeret, egy túraszakosztály elnöke, csapatával hét végén az erdőt, a hegyeket járja. Nepszava-információ